

ΟΔΗΓΙΑ 96/62/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Σεπτεμβρίου 1996

για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το πέμπτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον του 1992, τη γενική προσέγγιση του οποίου ενέκρινε το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνεληθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου με το ψήφισμα 93/C 138/01, της 1ης Φεβρουαρίου 1993⁽⁴⁾, προβλέπει την τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με τους ατμοσφαιρικούς ρύπους· ότι το πρόγραμμα αυτό συνιστά τον καθορισμό μακροπρόθεσμων στόχων όσον αφορά την ποιότητα του αέρα·

ότι, προκειμένου να προστατευθούν το περιβάλλον ως σύνολο και η ανθρώπινη υγεία, πρέπει αφενός να εξαλειφθούν, να προληφθούν ή να μειωθούν οι συγκεντρώσεις επιβλαβών ατμοσφαιρικών ρύπων και αφετέρου να καθοριστούν οριακές τιμές ή/και όρια συναγερμού για τα επίπεδα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης·

ότι, για να ληφθούν υπόψη οι συγκεκριμένοι μηχανισμοί σχηματισμού του όζοντος, θα χρειαστεί ενδεχομένως συμπλήρωση των εν λόγω οριακών τιμών και ορίων ή αντικατάστασή τους από ποιοτικούς στόχους·

ότι οι αριθμητικές οριακές τιμές, τα όρια συναγερμού και, όσον αφορά το όζον, οι ποιοτικοί στόχοι ή/και οι οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού πρέπει να βασίζονται στα πορίσματα των εργασιών των οικείων διεθνών επιστημονικών ομάδων·

ότι η Επιτροπή θα εκτελέσει μελέτες αναλύοντας τα αποτελέσματα της συνδυασμένης δράσης διαφόρων ρύπων ή

πηγών ρύπανσης και τον αντίκτυπο του κλίματος στη δραστηριότητα των διαφόρων ρύπων που εξετάζονται στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας·

ότι η ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος πρέπει να εκτιμάται με κριτήριο τις οριακές τιμές ή/και τα όρια συναγερμού και, όσον αφορά το όζον, τους ποιοτικούς στόχους ή/και τις οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους των πληθυσμών και των οικοσυστημάτων που εκτίθενται στην ατμοσφαιρική ρύπανση, καθώς και του περιβάλλοντος·

ότι, προκειμένου να είναι συγκρίσιμες οι εκτιμήσεις της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος οι οποίες βασίζονται σε μετρήσεις διενεργούμενες στα κράτη μέλη, πρέπει να καθοριστούν, ταυτόχρονα με τις τιμές για τα όρια συναγερμού, τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους, η θέση και ο αριθμός των σημείων δειγματοληψίας, καθώς και οι μέθοδοι μετρήσεως·

ότι, προκειμένου να καταστεί δυνατή η χρήση άλλων τεχνικών για την εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, εκτός από την απευθείας μέτρηση, είναι αναγκαίο να καθοριστούν κριτήρια εφαρμογής και απαιτήσεις ακριβείας όσον αφορά αυτές τις τεχνικές·

ότι τα γενικά μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία πρέπει να συμπληρωθούν με ειδικά μέτρα για κάθε καλυπτόμενη ουσία·

ότι τα εν λόγω ειδικά μέτρα πρέπει να θεσπιστούν το συντομότερο δυνατό, ώστε να εκπληρωθούν οι γενικοί στόχοι της παρούσας οδηγίας·

ότι πρέπει να συλλεχθούν προκαταρκτικά αντιπροσωπευτικά δεδομένα σχετικά με το επίπεδο των ρύπων·

ότι, προκειμένου να προστατευθούν το περιβάλλον ως σύνολο και η ανθρώπινη υγεία, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν μέτρα όταν σημειώνεται υπέρβαση των οριακών τιμών, ώστε να επιτυγχάνεται η εμπρόθεσμη τήρηση των τιμών αυτών·

ότι, κατά τη λήψη των μέτρων, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις απαιτήσεις των ρυθμίσεων για την εκμετάλλευση των βιομηχανικών εγκαταστάσεων σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της συνολικής πρόληψης και του ελέγχου της ρύπανσης, οσάκις ισχύει·

ότι τα σχετικά μέτρα απαιτούν χρόνο για να εφαρμοστούν και να αρχίσουν να παράγουν αποτελέσματα και θα ήταν ίσως σκόπιμο να καθοριστούν προσωρινά περιθώρια υπέρβασης της οριακής τιμής·

(1) ΕΕ αριθ. C 216 της 6. 8. 1994, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. C 110 της 2. 5. 1995, σ. 5.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 166 της 3. 7. 1995, σ. 173), κοινή θέση του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 59 της 28. 2. 1996, σ. 24) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Μαΐου 1996 (ΕΕ αριθ. C 166 της 10. 6. 1996, σ. 63).

(4) ΕΕ αριθ. C 138 της 17. 5. 1993, σ. 1.

ότι ενδέχεται να υπάρχουν στα κράτη μέλη περιοχές όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν μεν την οριακή τιμή, αλλά παραμένουν εντός του επιτρεπόμενου περιθωρίου υπέρβασης και ότι η τήρηση της οριακής τιμής πρέπει να επιτυγχάνεται εντός της καθορισμένης προθεσμίας·

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προβαίνουν σε διαβουλεύσεις όταν το επίπεδο ενός ρύπου έχει υπερβεί ή είναι πιθανόν να υπερβεί την οριακή τιμή και το περιθώριο υπέρβασης ή, ανάλογα με την περίπτωση, το όριο συναγερμού, λόγω σημαντικής ρύπανσης που σημειώθηκε σε άλλο κράτος μέλος·

ότι ο καθορισμός ορίων συναγερμού, στο επίπεδο των οποίων πρέπει να λαμβάνονται προληπτικά μέτρα, θα επιτρέψει να περιορισθούν οι επιπτώσεις της ρύπανσης στην υγεία του κοινού·

ότι στις ζώνες και τους οικισμούς με επίπεδο ρύπων κατώτερο από τις οριακές τιμές τα κράτη μέλη πρέπει να προσπαθούν να διατηρήσουν την καλύτερη δυνατή ποιότητα αέρα που συμβιβάζεται με την αειφόρο ανάπτυξη·

ότι, για να διευκολυνθεί ο χειρισμός και η σύγκριση των δεδομένων που παρέχονται στην Επιτροπή, τα δεδομένα αυτά πρέπει να τυποποιηθούν·

ότι η εφαρμογή μιας ευρείας και σφαιρικής πολιτικής για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος πρέπει να βασίζεται σε στέρεες τεχνικές και επιστημονικές βάσεις και σε συνεχή ανταλλαγή απόψεων ανάμεσα στα κράτη μέλη·

ότι πρέπει να αποφευχθεί αδικαιολόγητη αύξηση των πληροφοριών που υποχρεούνται να διαβιβάζουν τα κράτη μέλη· ότι οι πληροφορίες που συγκεντρώνει η Επιτροπή κατ'εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας είναι χρήσιμες για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και συνεπώς μπορούν να διαβιβάζονται στον οργανισμό αυτό από την Επιτροπή·

ότι ενδέχεται να χρειαστεί προσαρμογή των κριτηρίων και τεχνικών εκτίμησης της ποιότητας του αέρα στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο και διευθετήσεις για την ανταλλαγή των πληροφοριών κατ'εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας· ότι, προκειμένου να διευκολυνθούν οι σχετικές εργασίες, πρέπει να διαμορφωθεί μια διαδικασία στενής συνεργασίας κρατών μελών και Επιτροπής στα πλαίσια σχετικής επιτροπής·

ότι, για να προωθηθεί η αμοιβαία ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΟΠ), η Επιτροπή, με τη συνδρομή του ΕΟΠ, θα δημοσιεύσει έκθεση για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα ανά τριετία·

ότι θα πρέπει να εξετασθούν κατά προτεραιότητα οι ουσίες που καλύπτονται ήδη από την οδηγία 80/779/ΕΟΚ, της 15ης Ιουλίου 1980, περί των οριακών τιμών και των ενδεικτικών τιμών της ποιότητας της ατμόσφαιρας για διοξείδιο του θείου και τα αιωρούμενα σωματίδια⁽¹⁾, την οδηγία 82/884/ΕΟΚ, της 3ης Δεκεμβρίου 1982, για την ελάχιστη

τιμή του μολύβδου που περιέχεται στην ατμόσφαιρα⁽²⁾, την οδηγία 85/203/ΕΟΚ, της 7ης Μαρτίου 1985, σχετικά με τις προδιαγραφές ποιότητας του αέρα για το διοξείδιο του αζώτου⁽³⁾ και την οδηγία 92/72/ΕΟΚ, της 21ης Σεπτεμβρίου 1992, σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση από το όζον⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι

Γενικός στόχος της παρούσας οδηγίας είναι ο καθορισμός των βασικών αρχών μιας κοινής στρατηγικής με σκοπό:

- τον προσδιορισμό και καθορισμό των στόχων για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα, ώστε να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και στο σύνολο του περιβάλλοντος,
- την, βάσει κοινών μεθόδων και κριτηρίων, εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος στα κράτη μέλη,
- τη συγκέντρωση κατάλληλων πληροφοριών για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος και την ενημέρωση του κοινού, μεταξύ άλλων, μέσω ορίων συναγερμού,
- τη διατήρηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, όταν είναι καλή και τη βελτίωσή της στις άλλες περιπτώσεις.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «αέρας του περιβάλλοντος», ο εξωτερικός αέρας της τροπόσφαιρας εξαιρουμένου του αέρα στους χώρους εργασίας·
2. «ρύπος», κάθε ουσία η οποία διοχετεύεται αμέσως ή εμμέσως από τον άνθρωπο στον αέρα του περιβάλλοντος να ενδέχεται να έχει επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο περιβάλλον στο σύνολό του·
3. «επίπεδο», η συγκέντρωση ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος ή η ταχύτης εναποθέσεώς του σε μια επιφάνεια σε δεδομένη χρονική στιγμή·
4. «εκτίμηση», κάθε μέθοδος που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση, τον υπολογισμό, την πρόβλεψη ή την εκτίμηση του επιπέδου ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος·
5. «οριακή τιμή», ένα επίπεδο καθοριζόμενο βάσει επιστημονικών γνώσεων, με σκοπό να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του περι-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 229 της 30. 8. 1980, σ. 30· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1982, σ. 15· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 87 της 27. 3. 1985, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 297 της 13. 10. 1992, σ. 1.

βάλλοντος, το οποίο πρέπει να επιτευχθεί εντός δεδομένης προθεσμίας χωρίς εν συνεχεία υπερβάσεις·

6. «τιμή-στόχος», ένα επίπεδο καθοριζόμενο με σκοπό να αποφεύγονται μακροπρόθεσμα, ακόμα περισσότερο οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο εν γένει περιβάλλον, επιτευκτέον κατά το δυνατόν εντός δεδομένης χρονικής περιόδου·
7. «όριο συναγερμού», ένα επίπεδο πέραν του οποίου υπάρχει κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία ακόμα και αν η έκθεση είναι βραχύχρονη· όταν η συγκέντρωση φθάσει αυτό το επίπεδο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν αμέσως τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα οδηγία·
8. «περιθώριο ανοχής», το ποσοστό της οριακής τιμής κατά το οποίο επιτρέπεται να γίνεται υπέρβασή της σύμφωνα με τους όρους της παρούσας οδηγίας·
9. «ζώνη», οριοθετημένο από τα κράτη μέλη μέρος της επικράτειάς τους·
10. «οικισμός», μια περιοχή με συγκέντρωση πληθυσμού άνω των 250 000 κατοίκων ή, όταν η συγκέντρωση πληθυσμού είναι κατώτερη ή ίση προς 250 000 κατοίκους, με πυκνότητα πληθυσμού ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο η οποία δικαιολογεί κατά τη γνώμη των κρατών μελών την εκτίμηση και διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος.

Άρθρο 3

Εφαρμογή και αρμοδιότητες

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη ορίζουν, στα κατάλληλα επίπεδα, αρμόδιες αρχές και οργανισμούς στους οποίους ανατίθενται:

- η εφαρμογή της οδηγίας,
- η εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος,
- η έγκριση των μηχανισμών μέτρησης (μεθόδων, συσκευών, δικτύων, εργαστηρίων),
- η διασφάλιση της ποιότητας των μετρήσεων που διενεργούνται με τους μηχανισμούς μέτρησης, μέσω της εξακρίβωσης ότι η ποιότητα αυτή τηρείται από τους εν λόγω μηχανισμούς μέτρησης, ιδίως με εσωτερικούς ελέγχους ποιότητας, σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με τις απαιτήσεις των ευρωπαϊκών ποιοτικών προτύπων,
- η ανάλυση των μεθόδων εκτίμησης,
- ο συντονισμός, στην επικράτειά τους, των κοινοτικών προγραμμάτων για τη διασφάλιση της ποιότητας, τα οποία οργανώνονται από την Επιτροπή.

Τα κράτη μέλη όταν παρέχουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες της πρώτης περίπτωσης, τις καθιστούν προσιτές και στο κοινό.

Άρθρο 4

Καθορισμός των οριακών τιμών και του ορίων συναγερμού όσον αφορά τον αέρα του περιβάλλοντος

1. Για τους ρύπους του παραρτήματος I, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις σχετικά με τον καθορι-

σμό των οριακών τιμών και των δεόντων ορίων συναγερμού σύμφωνα με το εξής χρονοδιάγραμμα:

- έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996 το αργότερο για τους ρύπους 1 έως 5,
- σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 92/72/ΕΟΚ για το όζον,
- το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997 για τους ρύπους 7 και 8,
- όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999 για τους ρύπους 9 έως 13.

Προς καθορισμό των οριακών τιμών και των δεόντων ορίων συναγερμού, λαμβάνονται υπόψη και οι παράγοντες του παραρτήματος II.

Όσον αφορά το όζον, οι προτάσεις αυτές λαμβάνουν υπόψη τους ειδικούς μηχανισμούς σχηματισμού του ρύπου αυτού και μπορούν προς το σκοπό αυτό να προβλέπουν τιμές-στόχους ή/και οριακές τιμές.

Στην περίπτωση υπέρβασης τιμής-στόχου για το όζον, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν για την επίτευξη της τιμής αυτής. Βάσει των εν λόγω στοιχείων, η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσον απαιτούνται πρόσθετα μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο και υποβάλλει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, σχετικές προτάσεις στο Συμβούλιο.

Για τους άλλους ρύπους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις σχετικά με τον καθορισμό των οριακών τιμών και, όπου χρειάζεται, ορίων συναγερμού, εφόσον, βάσει της επιστημονικής προόδου και των κριτηρίων του παραρτήματος III, κρίνεται ότι πρέπει να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα οι επιβλαβείς επιπτώσεις των ρύπων αυτών στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του περιβάλλοντος.

2. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα νεώτερα επιστημονικά δεδομένα στους σχετικούς περιβαλλοντικούς και επιδημιολογικούς τομείς καθώς και τις τελευταίες προόδους της μετρολογίας, θα έχει την ευθύνη να επανεξετάζει τα στοιχεία στα οποία βασίζονται οι οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών και των ορίων συναγερμού ορίζονται κριτήρια και τεχνικές όσον αφορά:

α) τις μετρήσεις που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1:

- τη θέση των σημείων δειγματοληψίας,
- τον ελάχιστο αριθμό σημείων δειγματοληψίας,
- τις τεχνικές αναφοράς για μέτρηση και δειγματοληψία·

β) τη χρήση άλλων τεχνικών αξιολόγησης της ποιότητας του αέρα, ιδίως της προσομοίωσης:

- την πυκνότητα των σημείων στο χώρο για την προσομοίωση και τις μεθόδους αντικειμενικής αξιολόγησης,
- τις τεχνικές αναφοράς για την προσομοίωση.

Τα κριτήρια και οι τεχνικές αυτές καθορίζονται για κάθε ρύπο και λαμβάνουν υπόψη το μέγεθος των οικισμών ή τα επίπεδα ρύπων στις εξεταζόμενες ζώνες.

4. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα πραγματικά επίπεδα ενός συγκεκριμένου ρύπου κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών, καθώς και οι αναγκαίες προθεσμίες για την εφαρμογή των μέτρων βελτίωσης της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, το Συμβούλιο μπορεί επίσης να καθορίσει ένα προσωρινό περιθώριο ανοχής για την οριακή τιμή.

Το περιθώριο αυτό μειώνεται σταδιακά σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται για κάθε ρύπο, ώστε η οριακή τιμή να επιτευχθεί το αργότερο κατά τη λήξη της προθεσμίας που καθορίζεται για κάθε ρύπο όταν γίνεται ο καθορισμός αυτής της οριακής τιμής.

5. Σύμφωνα προς τις διατάξεις της Συνθήκης το Συμβούλιο θεσπίζει τη νομοθεσία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 και τις διατάξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4.

6. Όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει μέτρα αυστηρότερα από εκείνα της παραγράφου 5, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

7. Όταν ένα κράτος μέλος προτίθεται να καθορίσει οριακές τιμές ή όρια συναγερμού για ρύπους μη αναφερόμενους στο παράρτημα I και μη υποκείμενους σε κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος της Κοινότητας, οφείλει να ενημερώσει εγκαίρως την Επιτροπή, η οποία και υποχρεούται να αποφανθεί εντός ευλόγου διαστήματος για το κατά πόσον επιβάλλεται η λήψη μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος III.

Άρθρο 5

Προκαταρκτική εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

Τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν αντιπροσωπευτικές μετρήσεις των επιπέδων ρύπων για όλες τις ζώνες και τους οικισμούς οργανώνουν εκστρατείες αντιπροσωπευτικών μετρήσεων, ερευνών ή εκτίμησης, ώστε να έχουν τα δεδομένα αυτά εγκαίρως προς εφαρμογή της νομοθεσίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1.

Άρθρο 6

Εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

1. Όταν καθορισθούν οι οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού, η ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος θα εκτιμηθεί σε ολόκληρη την επικράτεια των κρατών μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 4 παράγραφος 3 και για τους ρύπους τους οποίους αφορά, οι μετρήσεις είναι υποχρεωτικές στις ακόλουθες ζώνες:

- στους οικισμούς, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 10,
- στις ζώνες όπου τα επίπεδα κυμαίνονται μεταξύ των οριακών τιμών και των επιπέδων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, και
- στις λοιπές ζώνες όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν τις οριακές τιμές.

Οι προβλεπόμενες μετρήσεις μπορούν να συμπληρώνονται από τεχνικές προσομοίωσης ώστε να παρέχεται η δέουσα πληροφόρηση σχετικά με την ποιότητα του αέρα.

3. Για την αξιολόγηση της ποιότητας του αέρα μπορεί να χρησιμοποιείται ένας συνδυασμός μετρήσεων και τεχνικών προσομοίωσης όταν τα επίπεδα, για ένα αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα, είναι κατώτερα από την οριακή τιμή, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 5.

4. Όταν τα επίπεδα είναι κατώτερα ενός επιπέδου το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 5, η εκτίμηση των επιπέδων είναι δυνατόν να πραγματοποιείται απλώς μέσω τεχνικών προσομοίωσης ή αντικειμενικής εκτίμησης. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στους οικισμούς όταν πρόκειται για ρύπους για τους οποίους έχουν καθοριστεί όρια συναγερμού κατά το άρθρο 4 παράγραφος 5.

5. Όταν πρόκειται να μετρηθούν ρύποι, οι μετρήσεις πραγματοποιούνται σε σταθερά σημεία, είτε συνεχώς, είτε με τυχαία δειγματοληψία. Ο αριθμός των μετρήσεων πρέπει να είναι επαρκής ώστε να επιτρέπει τον καθορισμό επιπέδων.

Άρθρο 7

Βελτίωση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

Γενικές απαιτήσεις

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση των οριακών τιμών.
2. Τα μέτρα που λαμβάνονται για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας πρέπει:
 - α) να εκφράζουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση προστασίας του αέρα, των υδάτων και του εδάφους·
 - β) να μην αντιβαίνουν προς την κοινοτική νομοθεσία για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στους χώρους εργασίας·
 - γ) να μην έχουν δυσμενείς και σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον των άλλων κρατών μελών.

3. Τα κράτη μέλη εκπονούν σχέδια δράσης με τα δραχυπρόθεσμα μέτρα στην περίπτωση κινδύνου υπέρβασης των οριακών τιμών ή/και των ορίων συναγερμού, ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος υπέρβασης και να περιορισθεί η διάρκειά του. Τα σχέδια αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ενδεχομένως μέτρα ελέγχου και, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, μέτρα αναστολής των δραστηριοτήτων που συμβάλλουν στην υπέρβαση των οριακών τιμών, περιλαμβανομένης της κυκλοφορίας αυτοκινήτων.

*Άρθρο 8***Μέτρα εφαρμοστέα στις ζώνες όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν την οριακή τιμή**

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και των οικισμών όπου τα επίπεδα ενός ή περισσότερων ρύπων υπερβαίνουν την οριακή τιμή προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής.

Όταν δεν έχει καθοριστεί περιθώριο ανοχής για δεδομένο ρύπο, οι ζώνες και οι οικισμοί όπου το επίπεδο του ρύπου αυτού υπερβαίνει την οριακή τιμή εξομοιώνονται προς τις ζώνες και τους οικισμούς που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο και εφαρμόζονται οι παράγραφοι 3 έως 5.

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και οικισμών όπου τα επίπεδα ενός ή περισσότερων ρύπων κυμαίνονται μεταξύ της οριακής τιμής και της οριακής τιμής προσαυξημένης κατά το περιθώριο ανοχής.

3. Στις ζώνες και τους οικισμούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την εκπόνηση ή την εφαρμογή σχεδίου ή προγράμματος, προς επίτευξη της οριακής τιμής εντός της οριζόμενης προθεσμίας.

Το σχέδιο ή πρόγραμμα, το οποίο θα πρέπει να είναι προσιτό στο κοινό, περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα IV.

4. Στις ζώνες και τους οικισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 όπου περισσότεροι του ενός ρύποι υπερβαίνουν τις οριακές τιμές, τα κράτη μέλη υποβάλλουν ολοκληρωμένο σχέδιο που καλύπτει όλους τους εν λόγω ρύπους.

5. Η Επιτροπή ελέγχει τακτικά την εφαρμογή των σχεδίων ή προγραμμάτων τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 3, εξετάζοντας την πρόοδο που έχει επιτευχθεί και τις προοπτικές όσον αφορά την ατμοσφαιρική ρύπανση.

6. Όταν το επίπεδο ενός ρύπου υπερβαίνει ή υπάρχει κίνδυνος να υπερβεί την οριακή τιμή προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής ή, κατά περίπτωση, το όριο συναγερμού, λόγω σημαντικής ρύπανσης η οποία προέρχεται από άλλο κράτος μέλος, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πραγματοποιούν διαβουλεύσεις προκειμένου να αντιμετωπισθεί η κατάσταση. Η Επιτροπή μπορεί να συμμετέχει στις διαβουλεύσεις αυτές.

*Άρθρο 9***Απαιτήσεις για τις ζώνες όπου τα επίπεδα δεν υπερβαίνουν την οριακή τιμή**

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και των οικισμών όπου τα επίπεδα των ρύπων δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές.

Στις ζώνες και στους οικισμούς αυτούς τα κράτη μέλη διατηρούν τα επίπεδα των ρύπων κάτω από τις οριακές τιμές και καταβάλλουν προσπάθειες για τη διαφύλαξη της

καλύτερης δυνατής ποιότητας του αέρα που συμβιβάζεται με τη σταθερή ανάπτυξη.

*Άρθρο 10***Μέτρα σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων συναγερμού**

Σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων συναγερμού, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη λήψη μέτρων ενημέρωσης του κοινού (παραδείγματος χάρι, μέσω του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης και του Τύπου). Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν επίσης, προσωρινά, στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τα σημειωθέντα επίπεδα κατά τη διάρκεια του επεισοδίου ή των επεισοδίων ρύπανσης, το αργότερο τρεις μήνες μετά την επέλευσή τους. Παράλληλα με τα όρια συναγερμού καταρτίζεται κατάλογος στοιχειωδών πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στο κοινό.

*Άρθρο 11***Διαδίδση πληροφοριών και εκθέσεων**

Μετά την εκ μέρους του Συμβουλίου έγκριση της πρώτης πρότασης που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση:

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις αρμόδιες αρχές, τα εργαστήρια και τους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 3 και,

α) στις ζώνες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1:

i) την εμφάνιση επιπέδων που υπερβαίνουν την οριακή τιμή, προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής, καθώς και τις ημερομηνίες ή τις περιόδους κατά τις οποίες παρατηρήθηκαν τα επίπεδα αυτά και τις σημειωθείσες τιμές, κατά τους εννέα μήνες που έπονται του τέλους κάθε έτους.

Όταν δεν έχει καθοριστεί περιθώριο ανοχής για δεδομένο ρύπο, οι ζώνες και οι οικισμοί όπου το επίπεδο του ρύπου αυτού υπερβαίνει την οριακή τιμή εξομοιώνονται προς τις ζώνες και τους οικισμούς του πρώτου εδαφίου,

ii) τους λόγους στους οποίους οφείλεται καθένα από τα παρατηρηθέντα περιστατικά, κατά τους εννέα μήνες που έπονται του τέλους κάθε έτους,

iii) της διαβιβάζουν τα σχέδια ή προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 το αργότερο δύο έτη μετά το τέλος του έτους κατά το οποίο παρατηρήθηκαν τα επίπεδα,

iv) την ενημερώνουν κάθε τρία έτη για την πρόοδο που σημειώνει το σχέδιο ή το πρόγραμμα·

6) της διαβιβάζουν, κάθε έτος και το αργότερο εντός εννέα μηνών μετά το τέλος κάθε έτους, τον κατάλογο των ζωνών και των οικισμών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2 και στο άρθρο 9·

γ) της διαβιβάζουν, στα πλαίσια της τομεακής έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 4 της οδηγίας

91/692/EOK, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τροποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον⁽¹⁾, κάθε τρία έτη και το αργότερο εντός εννέα μηνών μετά το τέλος κάθε τριετούς περιόδου, συνοπτικές πληροφορίες για τα επίπεδα που παρατηρήθηκαν ή ανάλογα με την περίπτωση εκτιμήθηκαν, στις ζώνες και τους οικισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 9.

- δ) της κοινοποιούν τις μεθόδους που έχουν χρησιμοποιηθεί για την προκαταρκτική εκτίμηση της ποιότητας του αέρα που προβλέπεται στο άρθρο 5.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει:

- α) κάθε έτος, κατάλογο των ζωνών και των οικισμών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1·
- β) κάθε τρία έτη, έκθεση σχετικά με την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα. Η έκθεση αυτή παρουσιάζει συνθετικά τις πληροφορίες που συγκεντρώνονται στα πλαίσια μηχανισμού ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

3. Κατά τη σύνταξη της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), η Επιτροπή, εφόσον χρειάζεται, επωφελείται της πείρας του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος.

Άρθρο 12

Ειδική επιτροπή και καθήκοντα αυτής

1. Οι αναγκαίες τροποποιήσεις για την προσαρμογή προς την επιστημονική και τεχνική πρόοδο των κριτηρίων και τεχνικών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και ο τρόπος διαβίβασης των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 11, καθώς και άλλα καθήκοντα που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, θεσπίζονται με τη διαδικασία της κατωτέρω παραγράφου 2.

Η προσαρμογή δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια την άμεση ή έμμεση τροποποίηση των οριακών τιμών ή των ορίων συναγερμού.

2. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπρο-

σώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία τουλάχιστον 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της όσον αφορά τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 4 και 12 και των παραρτημάτων I έως IV και το αργότερο την ημερομηνία κατά την οποία τίθενται σε εφαρμογή οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 5, όσον αφορά τις διατάξεις των λοιπών άρθρων.

Οι διατάξεις αυτές όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιλαμβάνουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από σχετική παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της παραπομπής αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου τα οποία θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 27 Σεπτεμβρίου 1996.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. LOWRY

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

**ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΡΥΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ****I. Ρύποι εξεταζόμενοι στο αρχικό στάδιο καθώς και ρύποι καλυπτόμενοι από υφιστάμενες οδηγίες στον τομέα
της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος**

1. Διοξείδιο του θείου
2. Διοξείδιο του αζώτου
3. Λεπτά σωματίδια όπως οι αιθάλες (περιλαμβανομένου του P.M.10)
4. Αιωρούμενα σωματίδια
5. Μόλυβδος
6. Όζον

II. Λοιποί ατμοσφαιρικοί ρύποι

7. Βενζόλιο
 8. Μονοξείδιο του άνθρακα
 9. Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες
 10. Κάδμιο
 11. Αρσενικό
 12. Νικέλιο
 13. Υδράργυρος
-

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II***ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΟΡΙΑΚΩΝ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ**

Κατά τον καθορισμό της οριακής τιμής και, κατά κατάλληλο τρόπο, του ορίου συναγερμού, θα μπορούν μεταξύ άλλων να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

- ο θαμνός έκθεσης του πληθυσμού και ιδίως των ευαίσθητων πληθυσμιακών ομάδων,
- οι κλιματολογικές συνθήκες,
- η ευαισθησία της πανίδας και της χλωρίδας, καθώς και των οικοτόπων τους,
- η ιστορική κληρονομιά που εκτίθεται στους ρύπους,
- η οικονομική και τεχνική σκοπιμότητα,
- η μεταφορά των ρύπων σε μεγάλες αποστάσεις, μεταξύ των οποίων και των δευτερούντων ρύπων, καθώς και του όζοντος.

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III***ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΡΥΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ**

1. Πιθανότητα, σοβαρότητα και συχνότητα των επιπτώσεων. Όσον αφορά την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον γενικά, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίδεται στις μη αναστρέψιμες επιπτώσεις.
2. Ευρεία διάδοση και αυξημένη συγκέντρωση του ρύπου στην ατμόσφαιρα.
3. Περιβαλλοντικές ή μεταβολικές αλλαγές στο θαμνό που ενδέχεται να οδηγήσουν στην παραγωγή χημικών ουσιών με μεγαλύτερη τοξικότητα.
4. Μεγάλη διάρκεια ζωής στο περιβάλλον, ιδιαίτερα εάν ο ρύπος δεν είναι βιοδιασπάσιμος και είναι δυνατόν να συσσωρευθεί στον ανθρώπινο οργανισμό, το περιβάλλον ή τις τροφικές αλυσίδες.
5. Επιπτώσεις του ρύπου:
 - μέγεθος του εκτιθέμενου πληθυσμού, βιολογικών πόρων ή οικοσυστημάτων,
 - ύπαρξη ιδιαίτερα ευαίσθητων στόχων στην εξεταζόμενη ζώνη.
6. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται και μέθοδοι εκτίμησης του κινδύνου.

Κατά την επιλογή των ρύπων λαμβάνονται υπόψη τα περί κινδύνου κριτήρια που καθορίζονται στην οδηγία 67/548/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και τις μετέπειτα τροποποιήσεις της.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 169 της 16. 8. 1967, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/632/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 338 της 10. 12. 1991, σ. 23).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΤΟΠΙΚΑ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ Η ΕΘΝΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3**

1. *Τόπος όπου σημειώθηκε η υπέρβαση*
 - περιφέρεια
 - πόλη (χάρτης)
 - σταθμός μετρήσεως (χάρτης, γεωγραφικές συντεταγμένες)
2. *Γενικές πληροφορίες*
 - τύπος ζώνης (πόλη, βιομηχανική ή αγροτική περιοχή)
 - εκτίμηση της πληγείσας εκτάσεως (km²) και του πληθυσμού που έχει εκτεθεί στη ρύπανση
 - χρήσιμα κλιματολογικά δεδομένα
 - χρήσιμα τοπογραφικά δεδομένα
 - επαρκείς πληροφορίες για το είδος των προστατευτέων στόχων στην εξεταζόμενη ζώνη
3. *Αρμόδιες αρχές*

Ονοματεπώνυμο και διεύθυνση των υπευθύνων για την κατάρτιση και την εφαρμογή των σχεδίων βελτίωσης του αέρα
4. *Φύση και εκτίμηση της ρυπάνσεως*
 - συγκεντρώσεις που έχουν παρατηρηθεί κατά τα προηγούμενα έτη (πριν από την εφαρμογή των βελτιωτικών μέτρων)
 - συγκεντρώσεις που έχουν μετρηθεί μετά την έναρξη εφαρμογής του σχεδίου
 - τεχνικές που χρησιμοποιήθηκαν για τις εκτιμήσεις
5. *Προέλευση της ρυπάνσεως*
 - κατάλογος των κυρίων πηγών εκπομπής στις οποίες οφείλεται η ρύπανση (χάρτες)
 - συνολική ποσότητα εκπομπών από τις πηγές αυτές (t/έτος)
 - πληροφορίες σχετικά με τη μεταφερόμενη ρύπανση από άλλες περιοχές
6. *Ανάλυση της καταστάσεως*
 - λεπτομέρειες για τους παράγοντες στους οποίους οφείλεται η υπέρβαση (μεταφορές, περιλαμβανομένων των διασυνοριακών μεταφορών, διαμόρφωση)
 - λεπτομέρειες σχετικά με τα μέτρα που είναι δυνατόν να ληφθούν για τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα
7. *Πληροφορίες για τα μέτρα ή τα σχέδια βελτίωσης του αέρα τα οποία υπήρχαν πριν από την έναρξη της ισχύος της παρούσας οδηγίας*
 - τοπικά, περιφερειακά, εθνικά, διεθνή μέτρα
 - παρατηρούμενες επιπτώσεις αυτών
8. *Πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα ή τα σχέδια για τη μείωση της ρυπάνσεως τα οποία έχουν εγκριθεί μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας*
 - κατάλογος και περιγραφή όλων των μέτρων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο
 - χρονοδιάγραμμα εφαρμογής
 - εκτίμηση της προσδοκώμενης βελτίωσης της ποιότητας του αέρα και εκτίμηση του χρόνου που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων αυτών
9. *Πληροφορίες για τα μέτρα ή τα σχέδια που προβλέπονται ή σχεδιάζονται μακροπρόθεσμα*
10. *Κατάλογος δημοσιεύσεων, εγγράφων, εργασιών κ.λπ. τα οποία συμπληρώνουν τις πληροφορίες που ζητούνται στο παρόν παράρτημα.*